ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΔΙΑΥΓΗΣ ΚΑΙ ΕΥΟΙΩΝΟΣ ΕΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κ. ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ 1962

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΕΣΟΔΑ 19065 ΕΚΑΤ. - ΕΞΟΔΑ 18065 ΕΚΑΤ. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ 1000 ΕΚΑΤΟΜ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σπῦρος Ι. Θεοτόκης κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1962 εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 26ην Φεβρουαρίου 1962 προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

Κύριοι βουλευταί,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω σήμερον ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας τὸν δημόσιον προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους **1962**.

Ἡ κυβέρνησις πιστεύει ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἐν προκειμένῳ παράδοσιν, ἐπιβάλλεται μὲ τὴν κατάθεσίν αὐτὴν νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐνημέρωσις τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῶν γενικῶν δεδομένων ποὺ συνθέτουν τὴν εἰκόνα τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νέας χρήσεως 1962.

Σταθερὰ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ ἑξαετίας, ὑπῆρξε καὶ παραμένει ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀργανικὴ προώθησις τῶν προϋποθέσεων μεγαλυτέρας δραστηριότητος ὅλων τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴς σημασίας ἐπιδίωξις τῆς κυβερνήσεως ἐκ τοῦ περαιτέρω μεγέθους προγματοποιήσεως τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ὑγιὴς καὶ συνεχὴς βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐκδηλοῦται κυρίως διὰ δύο μεθόδων κυβερνητικῆς ἐνεργείας:

Πρῶτον διὰ σειρᾶς μέτρων ποὺ ἀποβλέπουν διὰ γενικοὺς συνθέτους καὶ ἐπιτακτικοὺς λόγους εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς καθόλου οἰκονομίας μας μὲ κυρίαν ἐκδήλωσιν εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ τῶν παραλλήλων πρὸς αὐτὰς τῆς συνολικῆς τάξεως τῶν 9.564 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὸ 1962.

Δεύτερον ὅπως ἐπανειλημμένως ἐτόνισεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ταῦτα πάντα, μὲ τὴν ταυτόχρονον διατήρησιν τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς σταθερότητος τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος.

Ἡ σταθερότης αὐτή, ποὺ σήμερον εἶναι δεδομένη, ἀποτελεῖ πρωτίστης σημασίας βασικὴν ἐγγύησιν τῆς ζωῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰδία δὲ τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων τάξεων αὐτοῦ. Ἡ δὲ διατήρησίς της παραμένει ἀμετακίνητος ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ἶναι διατεθειμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα οὐσιαστικῶς θὰ παρουσίαζον τὰ δεδομένα πληθωρικῶν πιέσεων δυναμένων νὰ ἐπιδράσουν δυσμενῶς ἐπὶ τῆς πολυτίμου σταθερότητος τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος.

Ἡ διερεύνησις, τῶν ἐξελίξεων τῆς οἰκονομίας, Κύριοι Βουλευταί, ἐντοπιζομένη κατὰ πρῶτον λόγον εἰς συγκριτικὸν προσδιορισμὸν τῶν μεγεθῶν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος παρουσιάζει τὴν ἀκόλουθον ἐκτίμησιν:

Τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα διὰ τὸ 1961 κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπολογισμοὺς ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὕψος τῶν **94.400** ἑκατ. δραχμῶν, ἔναντι **84.910** ἑκατ. τοῦ 1960, εἰς τρεχούσας τιμάς.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ μέγεθος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1961 παρουσιάζει ἄνοδον 11,2% εἰς τρεχούσας τιμάς, ἔναντι τοῦ 1960 ὅπου εἶχε σημειωθῆ αὔξησις κατὰ 4,6% ἔναντι τοῦ 1959.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παραλλήλως χαρακτηρίζει τὴν ἐξέλιξιν τῆς καθόλου οἰκονομίας τοῦ τόπου εἶναι ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ σημειοῦται ἀνοδικὴ πορεία εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς παραγωγῆς καὶ ὅτι ὁ ρυθμὸς ἀνόδου εἶναι συγκριτικῶς ταχύτερος εἰς τοὺς κλάδους παραγωγῆς ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Παραλλήλως τὸ συναλικὸν ὕψος τῶν καταθέσεων τῶν ἰδιωτῶν, δημοσίων ὀργανισμῶν καὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμούς, ἀνῆλθε τὴν 30 Νοεμβρίου 1961 εἰς 27.155 ἑκατ. δραχμάς, ἔναντι 23.021 ἑκατ. δραχμῶν τῆς 30 Νοεμβρίου 1960. Ἐξακολουθεῖ δηλαδὴ ἡ αὔξησις τῶν καταθέσεων τῆς τάξεως τῶν 4134 ἑκ. ἔναντι 3.586 ἑκατ. τοῦ 1960. Καὶ τοῦτο μὲ σημειουμένην ἐπιτάχυνσιν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους ὁπότε ηὐξήθησαν κατὰ μὲν τὸν Νοέμβριον 1961 κατὰ δραχ. 416 ἑκατομμύρια. κατὰ δὲ τὸν Δεκέμβριον 1961 κατὰ 500 ἑκατομμύρια καὶ πλέον.

Εἶναι πράγματι, ἐνθαρρυντικὴ ἔνδειξις τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς οἰκονομίας μας τὸ γεγονὸς ὅτι παρὰ τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἐπιβεβλημένην προσφυγὴν τοῦ Κράτους εἰς τὸν ἐσωτερικὸν δανεισμὸν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀναδιαρθρωτικοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομίας μας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπενδύσεων, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ἡ αὔξησις τῶν καταθέσεων, τῶν ἰδιωτῶν, ἀνελθοῦσα εἰς 2.278 ἑκατ. ἤτοι εἰς ποσοστὸν 13,7% τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων τῆς κατηγορίας ταύτης.

Ἡ συνολικὴ αὔξησις τῶν καταθέσεων ἐπέτρεψεν ἐπὶ πλέον καὶ τὴν ἀντίστοιχον συνολικὴν αὔξησιν τῆς χρηματοδοτήσεως.

Οὕτως, αὕτη ἀνῆλθεν τὸν Δεκέμβριον 1961 εἰς 32.438 ἑκ. δραχμῶν, ἔναντι 28.696 ἑκατ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1960, ἤτοι ηὐξήθη εἰς 3.742 ἑκατομμύρια ἢ 13,1%.

Ἐὰν δὲ ληφθῇ ἀκόμη ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὸ 1961 ἡ κίνησις τῶν τιμῶν ὑπῆρξε ἐν γένει πτωτική, ὅπως ἐνδεικτικῶς προκύπτει ἐκ τῆς κινήσεως τῶν μηνιαίων δεικτῶν χονδρικῆς πωλήσεως καὶ καταναλωτοῦ καὶ ὅτι ἡ κίνησις τῶν δεικτῶν τοῦ τριμαρίθμου χονδρικῆς πωλήσεως μεταξὺ Δεκεμβρίου 1960 καὶ Δεκεμβρίου 1961 ἐμφανίζει μείωσιν 3,7%, ἔτι μείζων παρουσιάζεται ἡ ἀπόλυτος ἀξία τοῦ συνολικοῦ μεγέθους τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας.

Ἡ γενικὴ ἀνασκόπισις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως συνδέεται περαιτέρω καὶ μὲ τὴν συνοπτικὴν εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν τῆς Χώρας.

Κατὰ τὴν 19 Ἰανουαρίου 1962 τὰ κύρια μεγέθη τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν διὰ τὸ 1961 εἰχονῶς ἀκολούθως:

Ἡ τελικὴ διαμόρφωσις τῶν εἰσαγωγῶν μας παρουσιάζεται εἰς ὕψος 561 ἑκατ. δολλαρίων καὶ ἀντιστοίχως αἱ ἐξαγωγαίμας εἰς 234 ἑκατ. δολλάρια.

Τὸ παθητικὸν τοῦτο ἄνοιγμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καλύπτεται πλήρως ἀπὸ τὸ πλεόνασμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἀδήλων πόρων, τῆς τάξεως τῶν 244 ἑκ. δολλαρίων ἀπὸ τὴν καθαρὰν εἰσροὴν κεφαλαίων ὑπολογιζομένων εἰς 72 ἑκατ. δολλάρια καὶ ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας, διαμορφουμένης τελικῶς εἰς ὕψος 37 ἑκατ. δολλαρίων, μὲ τελικὸν ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τοῦ συνόλου τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν διὰ τὸ 1961 τῆς τάξεως τῶν 26 ἑκατ. δολλαρίων. Ἡ τελικὴ διαμόρφωσις διὰ τὸ 1961 τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἀδήλων πόρων θὰ παρουσιάσῃ ἐνεργητικὸν τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον προέρχεται κατὰ 68 ἑκατ. δολλάρια ἐκ τουριστικοῦ συναλλάγματος, 102 ἑκατ. γενικῶς ἐκ τῆς ναυτιλίας μας καὶ 98 ἑκατ. ἐκ τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων.

Ἀντιστοίχως αἱ προβλέψεις τῶν μεγεθῶν τούτων διὰ τὸ 1962 παρουσιάζονται ἀνάλογοι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ποσοστιαίας αὐξήσεως ὅλων τῶν συντελεστῶν καὶ ὁλικὴν πρόβλεψιν ἐνεργητικοῦ ὑπολοίπου ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν μας συναλλαγῶν τοῦ ἰδίου περίπου ὕψους.

Ἡ ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐμφανιζομένη εἰκὼν παρουσιάζει μὲν κατὰ τὸ γενικόν της σύνολον τὴν ἐνεργητικὴν σταθερότητα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν τῆς Χώρας, ταυτοχρόνως ὅμως ὑπογραμμίζει καὶ τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας τῆς οἰκονομίας μας.

Πράγματι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι δὲν ἀρκεῖ τὸ ἰσοζύγιον τῶν λογαριασμῶν νὰ ἐμφανίζῃ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα καὶ μάλιστα στηριζόμενα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς βοηθείας τῶν φίλων καὶ συμμάχων τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ θεωρῆται ἡ οἰκονομία μας ἀπηλλαγμένη ἀπὸ ὀργανικὰς ἀδυναμίας.

Συνίστανται δὲ αἱ ἀδυναμίαι αὐταί, Κύριοι Βουλευταί:

1) Εἰς τὴν δυσμενῆ ἀναλογίαν τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἔναντι τῶν εἰσαγωγῶν.

2) Εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν ἐξαγωγῶν μας, στηριζομένων πρὸς τὸ παρὸν κυρίως ἐπὶ τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων.

Ταῦτα πέραν τοῦ ὅτι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀγαθὰ πρώτης προτεραιότητος (π.χ. καπνός, νωπαὶ ὀπῶραι) ἐξ οὗ καὶ ἡ δυνατὴ ἀστάθειαι ἐς τὴν διεθνῆ ἀπορρόφησίν των, ἀντιμετωπίζουν ἐπιπροσθέτως καὶ ἔντονον τὸν διεθνῆ συναγωνισμόν.

3) Εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν εἰσαγωγῶν μας μὲ δυσανάλογον αὐξητικὴν τάσιν πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς βιομηχανικῶν εἰδῶν καταναλώσεως.

4) Εἰς τὴν εὐαισθησίαν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν μας λόγῳ τῆς ἐνεργητικῆς στηρίξεώς του ἐπὶ τῶν ἀδήλων πόρων τῶν ὁποίων τὸ τελικῶς διαμοφούμενον ἐνεργητικὸν ὕψος συναρτᾶται καὶ μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γενικωτέρων διεθνῶν προβλημάτων.

5) Εἰς τὴν συνάρτησιν τῆς τελικῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐκ τῆς ἔξωθεν, ὑπὸ πᾶσαν μορφήν, παρεχομένης οἰκονομικῆς βοηθείας, ὡς καὶ τῆς εἰσροῆς κεφαλαίων. Ἐκ τούτου, συνεπῶς, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει σημαντικῶς ἐξαρτᾶται τόσον ἡ ἀναδιαρθρωτικὴ προσπάθεια, ὅσον καὶ ἡ ἰσχυρὰ θέσις τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι αἱ ὀργανικαὶ αὐταὶ ἀδυναμίαι τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν ἐξακολουθοῦν νὰ καθιστοῦν τὴν ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν παρεχομένην οἰκονομικὴν βοήθειαν εἰς τὴν Χώραν μας ἀπαραίτητον συντελεστὴν διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ τελικοῦ ἐλλείμματος ἐκ τῶν τρεχουσῶν καὶ κεφαλαιακῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς Χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις προτίθεται ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὡς ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν τούτων δημιουργουμένην εὐαισθησίαν τῶν συντελεστῶν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν μας διὰ συγκεκριμένων μέτρων τῶν ὁποίων τὰ γενικὰ πλαίσια καθώρισεν ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Εἰδικώτερον:

α) Ὡς πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς διὰ συντόνων μέτρων καθολικῆς δραστηριοποιήσεως τῆς προωθήσεώς των.

Ἐνδεικτικῶς καὶ ὡς πρώτην φάσιν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ὑπομνήσκω τὰ τελευταῖα νομοθετικὰ μέτρα ποὺ προτείνει ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ἐντατικοποίησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας.

β) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσαγωγὰς ἡ κυβέρνησις εἶναι ἀμετακίνητος ἀποφασισμένη νὰ διατηρήσῃ ἀνέπαφον τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ἀπολύτως συνδεδεμένη μὲ τὰς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πεποιθήσεις της. Ἐπὶ πλέον παραλλήλως συνδυάζεται αὕτη ὡς προϋπόθεσις καὶ μὲ τὴν σύνδεσιν τῆς Χώρας μὲ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν. Καὶ τέλος ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν εἶναι ἐπίσης καὶ προϋπόθεσις τῆς διατηρήσεως τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πρὸ παντὸς νομισματικῆς σταθερότητος. Ταῦτα δὲ διότι μόνον ὑπὸ καθεστὼς ἐλευθερίας εἰσαγωγῶν εἰς δημοκρατικὴν χώραν δύναται τελικῶς νὰ διατηρηθῇ εἰς ἰσορροπημένον ἐπίπεδον ὁ τιμάριθμος, δηλαδὴ δι' ἡμᾶς ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς, ποὺ πέραν πάσης ἄλλης ἀπόψεως, ὅπως προηγουμένως ἐτόνισα, ἀποτελεῖ παράγοντα ζωτικῆς σημασίας δι' ὅλας τὰς παραγωγικὰς τάξεις καὶ δὴ διὰ τὰς οἰκονομικῶς πλέον ἀδυνάτους ἐξ αὐτῶν.

Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ὅλα τὰ προσήκοντα μέτρα ἵνα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν, κατὰ τὸ δυνατόν, προσανατολισθοῦν αὗται καὶ ἐνταυτοκοποιηθῇ ἡ κίνησις κεφαλαίων πρὸς ἐπενδυτικὰς παραγωγικὰς προσπαθείας.

Ἐντὸς αὐτῶν τῶν γενικῶν πλαισίων εὑρίσκεται καὶ ἡ προσπάθεια ἐπαυξήσεως τῶν ἐνεργητικῶν συντελεστῶν τῶν ἀδήλων πόρων ποὺ εἰς τὸν τομέα τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος ἐκδηλοῦται διὰ τῆς συνεχίσεως τῶν ἔργων τουριστικῆς προσπαθείας διὰ τοῦ προγράμματος τῶν ἐπενδύσεων.

Εἶμαι βέβαιος, κύριοι βουλευταί, ὅτι δὲν θὰ διέφυγε τῆς προσοχῆς σας ποσάκις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ὑπεγραμμίσθη ἡ γενικωτάτη συνάρτησις τῆς οἰκονομίας μας μὲ τὸ πράγματι ὑψίστης σημασίας γεγονὸς τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Ἡ συγκεκριμένη ἔκτασις τῶν ἐπιδράσεων τῆς συνδέσεως ταύτης ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἔθνους ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν δυνατοτήτων τῆς ἀπὸ τοῦδε ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον ὑμῶν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ κυρωτικοῦ τῆς συμβάσεως νομοσχεδίου ἐκτενῶς ἀνεπτύχθησαν οἱ εὐρύτατοι καὶ σύνθετοι λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐπιτυχῶς ὡδήγησαν τὴν κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς συνδέσεως ταύτης.

Ἐν τούτοις, τὸ θέμα εἶναι τοσαύτης σημασίας καὶ τόσον πολύ, ἐφεξῆς, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, θὰ ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ ἡ προκοπὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ κοινωνικὸν σύνολον θὰ δυνηθῇ, ὑπὸ τὴν ἀδιάλειπτον καθοδήγησιν καὶ παρέμβασιν τοῦ Κράτους, νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς ἐκ τῆς συνδέσεως ταύτης παρουσιαζομένας λίαν σημαντικὰς προοπτικάς, ὥστε πᾶν ὅ,τι δύναται ἐνδεχομένως νὰ συντελέσῃ, ὥστε τὰ γεγονότα ταῦτα νὰ καταστοῦν μείζων συνείδησις ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀποτελεῖ ἐπιβεβλημένον καθήκον.

Βέβαιον εἶναι, κύριοι βουλευταί, ὅτι ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἄρδην μετέβαλε τὸν συσχετισμὸν τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, δηλαδὴ τὰ δεδομένα ἀντιμετωπίσεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν γενικωτέρων προβλημάτων τῆς πολιτικῆς.

Πέραν τούτου ὑπῆρξε καὶ ἀφετηρία ἀφαντάστων ἐπιτεύξεων τῆς ἐπιστήμης μὲ ἀποφασιστικὴν τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου ποιείας καὶ μορφολογήσεως τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ ἐπιδιώξεων.

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἀπεριόριστοι δυνατότητες εἰρηνικῆς προόδου, ἡ ἰλιγγιώδης μείωσις τῶν ἀποστάσεων μὲ ἐπέκτασιν πέραν τῶν ὁρίων τοῦ πλανήτου μας, ἡ ἀφάντασος ἀνάπτυξις τῶν εὐκολιῶν παγκοσμίου ἐπικοινωνίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν γεγονότων ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως ἀλματώδης αὔξησις, ἐξειδίκευσις καὶ μεταφορὰ τῶν παραγομένων ἀγαθῶν, ὑπηγόρευσαν ἐπιτακτικῶς τὴν ὀργανικὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἐναρμόνισιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐθνικῶν οἰκονομιῶν εἰς εὐρύτερα πλαίσια διακριτικῆς ἑνότητος.

Αὐτῶν τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἐπιστήμης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν πολιτικὴν προφύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς ὀντότητος τῶν συμβληθέντων εἰς κοινὴν προσπάθειαν κρατῶν, ἀποτελεῖ πραγματικὴν σύνθεσιν ἡ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν γεννηθεῖσα Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς πλέον, ὡς γνωρίζετε, ἐπίκειται νὰ συνδεθῇ.

Καὶ θὰ πρέπει καλῶς νὰ κατανοηθῇ ὅτι αὐτόματος καθίσταται ἡ εὐρυτάτη πολιτικὴ συνέπεια τῆς πραγματικότητος αὐτῆς, διότι τὰ πολιτικὰ θέματα δὲν δύνανται νὰ διαχωρισθοῦν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων. Ταῦτα ἀσκοῦν ἐπ' αὐτῶν ὄχι βεβαίως ἀποκλειστικὴν ἐπίδρασιν, ὅπως τοῦτο ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν μαρξιστικὸν δογματισμὸν μὲ πλήρη ὑποτίμησιν τῆς σημασίας τοῦ παράγοντος τῶν φυσικῶν ἐπιδράσεων τῆς ψυχολογίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πάντως σημαντικῶς ἐπηρεάζουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν προβλημάτων εἰς παγκόσμιον μάλιστα κλίμακα.

Ἀπὸ τῆς γενικωτάτης ταύτης σκοπιᾶς κρινομένου τοῦ ὅλου θέματος τῆς συνδέσεως τῆς χώρας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγορὰν ἐπιβάλλεται συνοπτικῶς νὰ ὑπογραμμισθοῦν τὰ ἀκόλουθα:

1. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ χώρα μικρὰ τῶν 8.500.000 Ἑλλήνων συνδυάζεται ὀργανικῶς μὲ ἄλλας χώρας καὶ συμμετέχει οἰκονομικῆς ἑνότητος πληθυσμοῦ 170.000.000 ἀνθρώπων μὲ παραλλήλους συνεπείας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν της προβλημάτων καὶ δὴ τῆς προστασίας τῆς ἐθνικῆς της ἀκεραιότητος.

2. Ἡ Ἑλλὰς θὰ δύναται μὲ αἰσιοδοξίαν νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν γενικωτέραν οἰκονομικὴν της ἀναδιάρθρωσιν καὶ δὴ τὴν ἐκβιομηχάνισίν της. Ταῦτα πάντα διότι βεβαίως καὶ πάντοτε ὑπὸ προϋποθέσεις συναγωνιστικότητος, ἡ τοιαύτη παραγωγική της προσπάθεια θὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν δυνατότητα ἀσφαλοῦς διοχετεύσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν εἰς μείζονα ἀγορὰν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὀργανικὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὅλων τῶν παραγωγικῶν της τάξεων. Ὅπως καὶ κατ' ἀντιδιαστολὴν μεγίστην ἐμπλοκὴν θ' ἀπαντήσῃ ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας ἄνευ διασφαλίσεως τῆς δυνατότητος ὁμαλῆς εἰσόδου τῶν παραγομένων εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἀγαθῶν εἰς τὸν εὐρύτερον χῶρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, ὅπερ καὶ μαθηματικῶς θὰ ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ ἐὰν δὲν ἐπετυγχάνετο ἡ ὀργανικὴ σύνδεσίς μας μὲ αὐτήν.

3. Θὰ ἀπολαμβάνῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐλευθέρας κινήσεως ἐντὸς τῶν εὐρυτέρων πλαισίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, διὰ τὴν καλλιτέραν των ἀξιοποίησιν. Ὅταν ἀναλογισθῶμεν τὴν σήμερον παρουσιαζομένην μειωμένην, κατὰ ποσοστόν, συμβολὴν τοῦ παράγοντος ἐργασία εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ συνόλου τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐξ οὗ γεγονότος πρωτίστως τεκμαίρεται ἡ ὑποαπασχόλησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, νομίζω ὅτι θὰ πρέπει δεόντως νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σημασία ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας ποὺ παρουσιάζει τὸ μέγεθος τῆς προοπτικῆς, ἐλευθέρας ἀναφορᾶς τοῦ προϊόντος ἑλληνικῆς ἐργασίας εἰς ἀγορὰν καταναλώσεως μεγέθους πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 170.000.000 ἀντὶ τῶν 8.500.000 ὅση εἶναι ἡ σημερινὴ καταναλωτικὴ ἐπιφάνεια τῆς χώρας.

4. Θὰ δύναται ἀκόμη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μετ' ἐμπιστοσύνης ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν συμπαράστασιν καὶ συναντίληψιν τῶν ἰσχυρῶν της συντρόφων τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς διὰ τὰ ποικίλα ὀργανικὰ καὶ διαρθρωτικὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας μας. Τοῦτο διότι καὶ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συνεταίρων της κοινὸν συμφέρον παρουσιάζεται ἡ ἀπογείωσις καὶ καλὴ πρόοδος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Αὕτη ἐξερχομένη ἐκ τῆς ὀργανικῆς της ὑποαναπτύξεως δύναται ἀσφαλῶς καὶ δὴ ἐκ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως νὰ συμβάλῃ, εἰς τὴν διεθνοῦς κλίμακος πολύπλευρον προσπάθειαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος. Καὶ ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ οὐσιώδους τούτου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν χώραν μας ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς τῶν πράγματι ἐξ ἀντικειμένου εὐνοϊκῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐπετεύχθη ἡ σύνδεσις τῆς χώρας μας μὲ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Ἔναντι αὐτῶν τῶν εὐεργετικῶν προοπτικῶν καὶ τῆς εὐρυτέρας βοηθείας πρὸς τὴν χώραν μας, τί ζητοῦν οἱ συνεταίροι μας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος ἀπὸ ἡμᾶς; Νὰ ἀναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς βαθμιαίως τὴν συνεπῆ ἐκτέλεσιν τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων ποὺ οἱ ἴδιοι καθώρισαν εἰς τοὺς ἑαυτούς των καὶ ποὺ ἀπὸ τελοῦν τὰς ἀπαραιτήτους βασικὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ ποσγματοποιηθοῦν αἱ γενικώτεραι προοπτικαὶ καὶ ἐπιδιώξεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Ταῦτα σημαίνουν ὅτι, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀπολαύσωμεν τῶν εὐεργετημάτων καὶ αἰσιοδόξων προοπτικῶν, θὰ πρέπει ἐντὸς τῶν συμβατικῶν χρονικῶν καὶ οὐσιαστικῶν περιθωρίων ἀναπροσαρμογῆς νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς βασικὰς ἀναδιαρθρώσεις τῆς οἰκονομίας μας.

Τὸ ἐγχείρημα δὲν εἶναι ἁπλοῦν. Θὰ χρειασθῇ προσπάθεια ἑντονος ὅλων τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας καὶ ἀπόφασις θυσιῶν δι' ἕνα καλλίτερον μέλλον.

Καὶ τὸ μὲν κράτος κατὰ τὰ ἰδικά του καθήκοντα θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τ